

Underbilag 2.**Afskrift af Erklæring fra Professor Dr. med. Oluf Thomsen, København.**

Til Politimesteren i Kolding.

I Anledning af en for Retten verserende Straffesag mod Fru N. N., der sigtes for falsk Forklaring i Retten under en Paternitetssag, har jeg fra Politimesteren i Kolding modtaget en Anmodning om at foretage en fornyet Blodtypebestemmelse af Parterne og paa Grundlag heraf udtale mig om Paternitetsspørgsmaalet.

I Anledning heraf skal jeg udtale følgende: Den 14. ds. har jeg fra Læge A. modtaget en Blodprøve, der angives taget fra Barnet D., Datter af Fru N. N., og den 16. ds. har jeg modtaget fra Læge B. to Blodprøver, der angives taget fra Barnemoderen og den udlagte Fader, Hr. X.

Ved Bestemmelser af Blodprøverne fandtes alle tre nævnte Parter i Sagen at være AB, hvilket tidligere ogsaa er fundet ved Undersøgelse paa Universitetets Retsmedicinske Institut.

Med Hensyn til MN-Systemet fandtes Barnemoderen at være M, Barnet MN og den udlagte Fader, Hr. X., M, hvilket Resultat ligeledes er i Overensstemmelse med det paa Retsmedicinsk Institut fundne.

Efter dette skulde OAB-Systemet ikke kunde udelukke X. som Fader, medens de under MN-Systemet fundne og foran angivne Typer skulde kunne udelukke Muligheden af X.s Faderskab, idet Barnets N-Egenskab efter de anførte Typer hverken skulde kunne være Arv fra Moderen eller den udlagte Fader.

Det skal bemærkes, at der er foretaget kvantitativ Udmaaling af M- og N-Egenskabernes Styrke, maalt ved to forskellige Anti-M, og to forskellige Anti-N-Sera. Herved fandtes for Barnet (MN) de for MN-Typen sædvanlige og karakteristiske Forhold, ligesom saavel Barnemoderen som X. viste normal Udvikling af M-Egenskaber, hvorimod ingen af de to sidstnævnte gav nogen Reaktion for N-Egenskab med to forskellige Anti-N-Sera.

Yderligere er foretaget Absorptions (Bindings) Forsøg med Blodlegemer saavel fra Barnemoderen som fra Hr. X. over for 2 forskellige Anti-N-Sera, idet det var tænkeligt, at en eller begge nævnte Personer havde en saa svag N-Egenskab, at den ikke gav sig til Kende ved den direkte Prøve for Agglutination, men nok ved Bindingsprøven, hvor en betydelig Mængde Blodlegemer kommer i Betragtning.

Herved fandtes Blodlegemer af Barnemoderen saa godt som uden Evne til Binding (en svag Bindingsevne forekommer ofte hos rene M-Blodlegemer), medens Hr. X.'s Blodlegemer viste en lidt stærkere Bindingsevne (Titren) (Styrken af Anti-N) nedsat med lidt over 1 Trin (Glas) over for det ene Anti-N-Serum. Det maa dog bemærkes, at en vis Variation med Hensyn til rene M-Blodlegemers Evne til at binde Antistoffer i Anti-N-Sera i ringe Grad er vel kendt, og den her fundne Bindingsevne gaar ikke ud over, hvad der kan forekomme hos rene M-Blodlegemer.

Der kan saaledes ikke tillægges den fundne svage Bindingsevne af X.'s Blodlegemer over for det ene Anti-N-Serum nogen Betydning med Hensyn til det for Sagen vigtige Spørgsmaal, om nogen af Parterne, Barnemoderen eller Hr. X., skulde have et skjult N-Anti-Anlæg, der ikke paaviseligt har givet sig til Kende ved Blodlegemsegenskaben.